

146. Jeg elsker de grønne Lunde.

Andantino.

A. Møller.

1. Jeg elsker de grønne Lunde med Tøndernes vuggende

Fald, jeg elsker de blanke Sunde med Sejlernes Tusindtal.

2. Jeg elsker hver Dal, hver Banke
Med Kornets bølgende Flugt,
Hvor flittige Hænder sanke
Af Arbejdets gyldne Frugt.
3. Jeg elsker de brede Sletter
I Sollysets Sommerpragt,
I Vinterens Stjernenætter
Bag Snetæppets Julepragt.
4. Mig fryder din Ros, din Ære,
Mig knuger din Sorg, dit Savn.
Hver Glans, hver Plet vil jeg bære,
Som falder paa Danmarks Navn.

5. Thi Du er mig Fader og Moder,
—Saa synges fra Strand til Strand,—
Langt mer end Søster og Broder,
Thi Du er mit Fædreland.
6. Forstummed hver Røst i Skoven,
Og faldmed hver gylden Frugt,
Faldt Nat over Mark og Voven,
Jeg fandt det dog lige smukt.
7. Om alle de Drømme bristed,
Du har fra Din Ungdom drømt,
Om Trængsel og Nød Du fristed,
Jeg elsked Dig dobbelt ømt.

8. Men end er der Sang i Skoven,
Højt bølgder det røde Flag,
End er der en Gud foroven,
Der raader for Danmarks Sag.

J. Helms.